

SAK 23/02

REGULERING AV FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 2003.

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERING

Det er innført en årlig deltakerbegrensning i kystfartøygruppens fiske. Det er kommet et innspill fra Fiskeridepartementet om å innføre en gruppe II i fisket etter norsk vårgytende sild. Fiskeridirektøren ber Reguleringsrådet ta stilling til dette. Fiskeridirektøren vil ikke for 2003 foreslå en lengdegruppeinndeling i henhold til Norges Fiskarlag sitt landsmøtevedtak. Denne inndelingen gir en skjev fordeling i forhold til gjeldende kvotestige, og må ses nærmere på før den innføres. Fiskeridirektøren foreslår for 2003 å ta bort den særskilte kvantumsbegrensningen på fisket i Karmøykassen, og innføre en periodisering for kystfartøyene som innebærer at 41 % av kvoten kan fiskes fra og med 1. januar til og med 30. juni, og 59 % av kvoten kan fiskes etter den 30. juni.

Det er foreslått presiseringer når det gjelder spørsmål om partråling .

Fiskeridirektøren foreslår dessuten å stenge fjordsystemet øst for 16°Ø for trålfiske for å begrense problemene knyttet til bifangst i fisket etter norsk vårgytende sild i Vestfjorden. Ytterligere stenging av områder bør vurderes dersom innblandingen av sei i fisket etter norsk vårgytende sild overgår et akseptabelt nivå.

2 NORSK FISKE ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 2002.

2.1 DELTAKELSESBEGRENSNING (INNSATSREGULERING)

I 2002 kunne følgende fartøygrupper delta:

- Konesjonspliktige ringnotfartøy
- Trålere med tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål
- Fartøy som tilfredstiller kriteriene i Fiskeridepartementets forskrift av 16. desember 2001 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild for fartøy under 27,50 meter største lengde i 2002.

2.2 FANGSTBEGRENSNING (UTTAKSREGULERING), KVOTER OG UTVIKLING I FISKET.

Den norske totalkvoten i 2002 var på 484.500 tonn, og ble fordelt, i tråd med Norges Fiskarlag sitt Landsmøtevedtak, på grupper som følger:

Tabell 1 **Fordeling av norsk kvote i 2002**

Gruppe	Gruppekvote (tonn)	Andel (%)
Konesjonspliktige ringnotfartøy	244.900	50,55
Trålere	47.850	9,88

Kystfartøy	191.660	39,56
Totalt	484.500	100,00

2.2.1. Totalt oppfisket kvantum

Pr. 18. november 2002 var det totalt, for alle norske fartøygrupper, fisket 430.489 tonn norsk vårgytende sild. Fiskeridirektoratet legger til grunn at gruppekvote og dertil den norske kvoten på 484.500 tonn vil bli oppfisket.

2.2.2. Konsesjonspliktige ringnotfartøy.

Konsesjonspliktige ringnotfartøy er tildelt fartøykvoter etter "Universalnøkkelen". Faktoren er 5,48.

Pr. 18. november 2002 hadde gruppen fisket 204.256 tonn av kvoten på 244.990 tonn.

2.2.3 Trålere.

Fartøy med tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål ble tildelt fartøykvoter etter fartøyenes bruttotonnasje som parameter. Kvote faktoren ble fastsatt til 3,9.

Et eventuelt restkvantum vil bli refordelt etter den 25. november 2002.

Pr. 18. november 2002 hadde gruppen fisket 42.664 tonn av kvoten på 47.850 tonn.

2.2.4. Kystfartøy.

Kvote enheten ble fastsatt til 55 tonn, og er i løpet av året ikke blitt justert.

Kystfartøygruppens kvote var periodisert for å sikre et tilstrekkelig restkvantum til andre halvår. Det kunne maksimalt fiskes 35 %, dvs. et kvantum på 67.081 tonn, før 1. juli. Den 2. februar økte Fiskeridepartementet kystgruppens periodekvote i første halvår fra 67.081 tonn til 79.081 tonn. Kvantumet på 12.000 tonn ble trukket fra kvantumet som kunne fiskes i Karmøykassen. Periodekvoten ble således økt fra 35 % til 41 %.

For å sikre leveranser til konsumindustrien hadde Fiskeridirektøren anledning til å stoppe fisket for leveranser til mel og olje i kystfartøygruppen når det gjensto et restkvantum på 100.000 tonn. Et slik konsumpåbud ble innført den 18. oktober 2002, da det gjenstod ca. 65.300 tonn av kystfartøygruppens kvote.

Etter henvendelse fra Norges Fiskarlag ble det den 16. oktober 2002 lagt til rette for et fortsatt fiske innenfor et kvantum på de siste 5.000 tonn av gruppekvote for rene låsetter og fartøy som nyttet landnot.

Pr. 18. november 2002 hadde kystfartøygruppen fisket 183.569 tonn.

2.2.5. Kystgruppens fiske i Karmøykassen

Opprinnelig hadde kystfartøygruppen adgang til å fiske inntil 24.225 tonn norsk vårgytende sild på Vestlandskysten innenfor 4 nautiske mil fra grunnlinjene sør for 61°N i perioden fra 16. februar til og med 30. april. I tråd med havforskernes anbefalinger er dette kvantumet fastsatt som 5 % av norsk totalkvote. Som følge av en utvidelse av periodekvoten, ble dette

kvantum 19. februar 2002 redusert fra 24.225 tonn til 12.225 tonn. Det ble fisket ca. 996 tonn ved Karmøy m.v. i år.

Fisket av norsk vårgytende sild ved Karmøy m.v. har de siste årene vært som følger:

Tabell 2 Fangst og kvote norsk vårgytende sild for årene 1997 – 2002

År	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)
1997	4.000	3.260
1998	37.000	6.810
1999	37.000	2.510
2000	36.500	9.786
2001	14.225	1.170
2002	12.225	996

Kilde: Fiskeridirektoratets sluttsetdelstatistikk pr. 18. november 2002

3 FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD I 2003.

3.1 BESTANDSSITUASJONEN

ACFM vurderer bestanden til å være innenfor sikre biologiske grenser. Det legges imidlertid til grunn at bestanden har vært høstet noe over den anbefalte "føre-var fiskedødelighetsnivået" på 0,15 og dermed utover fiskedødeligheten på 0,125, som er avtalt mellom de fem kyststatene. Siden 1997 har gytebestanden blitt redusert fra vel 9 millioner tonn til vel 5 millioner tonn i 2002, altså bare litt over "føre-var"-gytebestandsnivået på 5 millioner tonn. En regner med at gytebestanden vil, ved anvendelse av avtalt beskatningsgrad på 0,125, øke til omtrent 6 millioner tonn i perioden 2003-2004. Dette på grunn av rekruttering av årsklassene 1998 og 1999. Rekrutteringsprognosen er imidlertid nedskrevet i forhold til fjorårets rapport fra havforskerne. 1999 årsklassen er svakere enn antatt, og årsklassene 2000 og 2001 er begge svake. Disse svake rekrutteringsutsiktene gjør at en, i et femårsperspektiv, vurderer sannsynligheten for at gytebestanden kommer under "føre-var"- gytebestandsnivået som betydelig (omtrent 50 %).

Basert på tilrådninger fra en felles arbeidsgruppe vedtok de fem kyststatene (Norge, Russland, EU, Færøyane og Island) i 1999 en beskatningsstrategi for norsk vårgytende sild. Det var enighet om at fiskedødeligheten burde reduseres i forhold til de verdiene ACFM hadde benyttet i sine tilrådninger. En redusert fiskedødelighet vil er et virkemiddel for å begrense muligheten for at gytebestanden kommer under den biologiske forsvarlige grensen, og en reduksjon i fiske vil også kunne medvirke til en stabilisering i uttaket.

ACFM har i sin kvoteanbefaling for 2003 lagt til grunn en fiskedødelighet lik 0,125, noe som gir en maksimal anbefalt TAC på 710.000 tonn. Tilsvarende anbefaling for 2002 var 850.000 tonn. Vi vil her forutsette en TAC for 2003 på 710.000 tonn.

3.2 TAC OG NORSK TOTALKVOTE I 2003

Det ble ingen enighet mellom kysstatene om fordelingen av norsk vårgytende sild under de internasjonale sildeforhandlingene som ble gjennomført i Russland den 14.-17. oktober. En legger derfor i det videre arbeidet med reguleringsforslaget for 2003 til grunn en midlertidig norsk totalkvote som utgjør samme andel av TAC som i 2002, dvs. 57 %. Beregnet foreløpig norsk kvote blir dermed 404.700 tonn. En vil likevel presisere at Norge sitt krav i de

internasjonale forhandlingene er 70 % av TAC. Dette vil gi en norsk kvote på 497.000 tonn i 2003. Når en, på tross av dette, legger til grunn den samme andel av TAC som i 2002 i de videre regneeksemplene, er det pga. at man kan risikere å stå uten noen kvoteavtale på slutten av 2002. Fartøyene må likevel bli tildelt en kvote for 2003, og det er bedre å oppjustere kvoten dersom Norge får gjennomslag for sitt krav enn å nedjustere den i løpet av året. En vil i denne sammenheng bemerke at det er den prosentvise fordelingen mellom og innad i gruppene og overreguleringen av disse som er det viktige for Reguleringsrådet å diskutere og ta stilling til.

3.3 DELTAKELSESBEGRENSNING (INNSATSREGULERING)

3.3.1 Ringnotgruppen.

Fiskeridirektøren foreslår samme deltakelseskriterier i 2003 som i 2002, dvs. at fartøy må ha ringnottillatelse for å kunne delta.

3.3.2 Trålgruppen.

Fiskeridirektøren foreslår samme deltakelseskriterier i 2003 som i 2002, dvs. at fartøy må ha tillatelse til å fiske norsk vårgytende sild med trål for å kunne delta.

3.3.3 Kystfartøygruppen.

I kystfartøygruppen deltar godkjente fartøy under 27,5 meter største lengde som fisker med not, snurrevad eller garn. Eier av fartøy som nyter not og eier av fartøy som nyter snurrevad må dessuten ha fisket og levert norsk vårgytende sild i perioden 1998 til 24. september 2001. Dessuten kan eier av fartøy som fisket med landnot og leverte fangst i perioden 1990 til 1997 etter søknad delta med landnot og eier av fartøy som med eget fartøy låssatte eller fisket med landnot og leverte norsk vårgytende sild i det særskilte fisket fra 9. november 2001 til 20. november 2001 delta i kystfisket etter norsk vårgytende sild med snurpenot, landnot eller snurrevad.

I tillegg deltar to eldre fartøy med dispensasjon fra lengdegrensen. Deltakelsen på 1990- og 2000-tallet har variert fra 326 til 700 fartøy. Etter at deltakelsen i kystfartøygruppen ble lukket er det i skrivende stund inne 540 fartøy som har rett til å delta i gruppen. Av disse er det 364 som faktisk har deltatt i 2002.

3.4. FANGSTBEGRENSNING (UTTAKSREGULERING).

Foreløpig norsk totalkvote er som nevnt beregnet til 404.700 tonn.

Norges Fiskarlag har i landsmøtevedtak 7/01 anbefalt at totalkvoten for norsk vårgytende sild fordeles mellom de ulike fartøygrupper med følgende nøkkel:

Ved en norsk totalkvote på 250.000 tonn og høyere utvikles gruppenes prosentandeler lineært til ved en totalkvote på inntil 500.000 tonn, og fordeles med 39% til kystgruppen, 51% til ringnotgruppen og 10% til trålgruppen.

Norges Fiskarlags Landsmøte anbefaler videre at kystflåten blir delt inn i fire kvotegrupper. Anbefalingen er illustrert i tabell 3 nedenfor.

Tabell 3 Fiskarlagets forslag til kvotefordeling mellom ulike fartøygrupper og mellom ulike lengdegrupper i kystfisket ved norsk totalkvote mellom 250.000-500.000 tonn norsk

vårgytende sild, og denne nøkkelen anvendt på en foreløpig norsk totalkvote på 404.700 tonn.

Fartøygrupper	Kvoter – gruppevis fordeling			
	Tonn	Prosent	Tonn	Prosent
Ringnot	206 397	51,0		
Trål	40 470	10,0		
Kyst	157 833	39,0		
	Under 10,00 m.		3 157	2,0
	10,00 - 14,99 m		22 886	14,5
	15,00 - 20,99 m		38 669	24,5
	21,00 - 27,99 m		93 121	59,0
Totalt	404 700	100,0	157 833	100,0

Fiskeridirektøren foreslår at en i 2003 fordeler norsk totalkvote av norsk vårgytende sild på fartøygrupper i tråd med Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01.

3.4.1. Kystfartøygruppen.

Som nevnt under punkt 3.4 er det foreslått at kystfartøygruppen får en foreløpig kvote på 157.833 tonn i 2003. Når det gjelder den delen av Norges Fiskarlag sitt forslag om fordeling av kystgruppens kvote har vi et alternativt forslag.

Fartøy i denne gruppen har tidligere vært maksimalkvoteregulert, i henhold til en fastsatt kvotestige. Størrelsen på kvoteenheten har således dannet utgangspunktet for maksimalkvotens størrelse innenfor de enkelte intervaller i kvotestigen.

Inndelingen i Norges Fiskarlag sitt forslag innebærer at man kan ha ulike reguleringssituasjoner innenfor de ulike gruppene. Dette kan medføre at mens en gruppe fartøy er stoppet i sitt fiske, kan en annen gruppe fortsette. En slik inndeling vil også innebære at en må gå bort fra å få til en jevn kvoteovergang på fartøynivå når en beveger seg fra en lengdegruppe til neste. Overgangen fra en gruppe til neste vil tvert imot måtte bli slik at det største fartøyet i en gruppe vil få en betydelig større kvote enn det minste fartøyet i gruppen over. Dette skyldes bl.a at det vil være hensiktsmessig med en stor grad av overregulering for fartøyene i de to minste gruppene mens liten eller ingen grad av overregulering vil være nødvendig for de to største lengdegruppene.

3.4.1.1 Kvoteenhets størrelse.

Følgende forhold er viktig ved fastsettelse av kvoteenhets størrelse:

- Kystfartøygruppen skal få mulighet til å fiske sin gruppekvote, dvs overreguleringen må være tilstrekkelig
- Fartøyene i gruppen skal i størst mulig grad få muligheten for å utnytte sin forskriftsfestede fangstrettighet, dvs at overreguleringen ikke må settes så høyt at mindre effektive fartøy og fiskere som ønsker å fiske sent på året blir skadelidende.
- Av hensyn til konsumindustrien som kjøper sild, bør fisket strekkes ut lengst mulig mot slutten av året.
- Det må kunne forventes at de større fartøyene vil ta sine maksimalkvoter i større grad enn de mindre fartøyene. Dette må få konsekvens for overreguleringsgraden.

Nødvendigheten av å innføre et konsumpåbud og stopp i fisket vil være avhengig av kvoteenhetens størrelse. Også i høst har det vært en god del problemer i forbindelse med avviklingen av kystgruppens fiske. Det oppstår "flaskehalser" ved levering med den konsekvens at fangster må gå til oppmaling p.g.a. kvalitetsforringelse. Dette problemet skyldes blant annet situasjonen på mottakssida, men også kapasiteten i fangstleddet er en viktig del av forklaringen. På denne bakgrunn er det Fiskeridirektørens oppfatning at utviklingen mot lavere overregulering også i 2003 vil være formålstjenlig i avviklingen av kystgruppens fiske. Kvoteenheten kan eksempelvis reduseres til 45 tonn i 2003 mot 55 tonn i 2002. Siden kystfartøygruppens foreløpige kvote i 2003 vil være redusert i forhold til 2002, samtidig som en ønsker å unngå en tidlig stopp i fisket, bør de individuelle kvotene være lavere enn fastsatt for 2002. Selv med noe lavere kvoteenhet vil forventet overregulering i gruppen være stor. I 2002 ble maksimalkvotene fastsatt etter skala som oppgitt i tabell 4.

3.4.1.2 Gruppe II

Fiskeridepartementet har i brev av 29. oktober bedt Fiskeridirektoratet vurdere en gruppe II i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild.

Fiskeridirektoratet legger til grunn at dersom en skal innføre en gruppe II i dette fiske, bør det gjøres etter samme modell som det en allerede har innført for kystfartøygruppens fiske etter makrell og fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap. Videre må det være en forutsetning at det avsettes et kvantum til en gruppe II, og at et slikt kvantum må belastes kystfartøygruppens totale kvote.

I vurderingen av om det bør innføres en gruppe II i dette fisket er det imidlertid flere faktorer som spiller inn.

I forbindelse med innføringen av deltakerbegrensningen i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild i 2002, ble det lagt til grunn en svært liberal modell. Aktivitetskravet var knyttet til 4 sesonger og det var ikke satt krav om minste kvantum for å delta. Forholdet kan således ikke sammenlignes med for eksempel deltakerreguleringen for makrellfartøy under 13 meter, hvor det var satt et minstekvantum på 5 tonn levert makrell for å kunne delta. I tillegg ble det i sildefisket innført en liberal dispensasjonsordning som gav en rekke fiskere adgang til å delta.

Fiskeridirektøren vil videre bemerke at lukkingen av norsk vårgytende sild ikke omfattet garngruppen. En tanke bak dette var at fiske med garn skulle fungere som et åpnet fiske,- et alternativ til den lukkede gruppen.

Videre har Fiskeridepartementet den 31. oktober 2002 etablert en egen landnotgruppe i sildefiske, som tar inn en rekke av "gruppe II kandidatene".

Det er også et spørsmål knyttet til hensiktsmessigheten ved å etablere en gruppe der deltakerne må investere i kostbare notredskaper for å kunne delta i det som må bli et begrenset fiske.

Med bakgrunn i ovennevnte er det derfor Fiskeridirektørens oppfatning at det ikke bør etableres en ny gruppe II i kystfartøygruppens fiske etter norsk vårgytende sild, og ber om Reguleringsrådets synspunkt til dette.

3.4.1.3. Reguleringsmodell

Tabell 4 viser kvoteenheten, kvotestigen og tilhørende maksimalkvoter i 2002.

Tabell 4 Kvotestige og maksimalkvoter for 2002. Kvoteenhet:55 tonn.

Fartøylengde:	Kvotestige:	Maksimalkvote (tonn)
0,00 – 6,9	1,0	55,0
7,00 – 7,9	1,5	82,5
8,00 – 8,9	2,0	110,0
9,00 – 9,9	3,0	165,0
10,00 – 10,9	3,5	192,5
11,00 – 11,9	4,0	220,0
12,00 – 12,9	4,5	247,5
13,00 – 13,9	5,0	275,0
14,00 – 14,9	6,0	330,0
15,00 – 15,9	7,0	385,0
16,00 – 16,9	8,0	440,0
17,00 – 17,9	9,0	495,0
18,00 – 18,9	10,0	550,0
19,00 – 19,9	11,0	605,0
20,00 – 20,9	12,0	660,0
21,00 – 21,9	13,5	742,5
22,00 – 22,9	15,0	825,0
23,00 – 23,9	16,5	907,5
24,00 – 24,9	18,0	990,0
25,00 – 25,9	19,5	1072,5
26,00 og over	21,0	1155,0

En inndeling av kystfartøygruppens kvote i 4 lengdegruppekvoter vil være mer krevende administrativt enn det reguleringsopplegget vi har hatt så langt. Inndelingen innebærer at man kan ha ulike reguleringssituasjoner innenfor de ulike gruppene. Dette kan medføre at mens en gruppe fartøy er stoppet i sitt fiske, kan en annen gruppe fortsette. En slik inndeling vil også innebære at en må gå bort fra å få til en jevn kvoteovergang på fartøynivå når en beveger seg fra en lengdegruppe til neste. En konsekvens kan også være at et mindre fartøy oppnår en maksimalkvote som er høyere enn det et større fartøy får, blant annet på grunn av ulik overregulering innad i hver reguleringsgruppe.

Modell 1 er basert på inndeling etter Landsmøtevedtakets fordeling på fire lengdegrupper, med dagens kvotestige med meterintervall innenfor hver lengdegruppe, og med en overreguleringsgrad tilpasset behovet for overreguleringer i den enkelte lengdegruppe.

Modell 2 er som modell 1 med flate maksimalkvoter i hver av de fire lengdegruppene.

Modell 3 er bygget på årets kvotestige, med samme overreguleringsgrad som ved årets regulering, det vil si en kvoteenhet på 45 tonn (55 tonn i 2002).

Dette vil gi følgende alternative individuelle kvoter:

Tabell 5 Ulike alternative modeller for neste års regulering

	Modell 1 Kvotestige	Modell 2 Flate maksimalkvoter	Modell 3 Eksisterende regulering (kvotestige)

Lengde Grupper	Fartøy lengde	Kvote faktor	Maksimal kvote (tonn)	Over-regulering (%)	Maksimal-kvote (tonn)	Over-regulering (%)	Maksimalkvote (tonn)
I	0 – 6,9	1,00	200	670	486	670	45
	7 – 7,9	1,50	300				67,5
	8 – 8,9	2,00	400				90
	9 – 9,9	3,00	600				135
II	10 – 10,9	1,00	280	233	370	233	157,5
	11 – 11,9	1,14	319				180
	12 – 12,9	1,29	361				202,5
	13 – 13,9	1,43	400				225
	14 – 14,9	1,71	479				270
III	15 – 15,9	1,00	320	41	446	41	315
	16 – 16,9	1,14	365				360
	17 – 17,9	1,29	413				405
	18 – 18,9	1,43	458				450
	19 – 19,9	1,57	502				495
	20 – 20,9	1,71	547				540
IV	21 – 21,9	1,00	387	0	480	0	607,5
	22 – 22,9	1,11	430				675
	23 – 23,9	1,22	472				742,5
	24 – 24,9	1,33	515				810
	25 – 25,9	1,44	557				877,5
	26 – 26,9	1,56	603,72				945
	27 – 27,5	1,56	603,72				945
	Total overregulering						57,25%

I 2002 ble kvoteenheten satt til 55 tonn, noe som i utgangspunktet ga en overregulering på ca. 58,22 % dersom man legger til grunn antall fartøy som har adgang til å delta i fisket etter norsk vårgytende sild i 2002. Total overregulering i modell 1, modell 2 og modell 3 er til sammenligning alle 57,25 %. Utgangspunktet for de tre modellene er den tradisjonelle stigen, antall fartøy med adgang til å delta og en kvoteenhet på 45 tonn (mot 55 tonn i 2002). Fartøyene er blitt plassert i lengdegrupper etter hjemmelslengde. Overreguleringen er altså beregnet med bakgrunn i antall fartøy som har adgang til å delta i 2002 og lengdegruppekvotene for 2003. Overreguleringsgraden er således ikke sammenlignbar med

tidligere år, da en tidligere ikke kunne legge til grunn antall fartøy med adgang til å delta. En overregulering på 57,25 % som er angitt dersom man legger til grunn antall fartøy som har rett til å delta tilsvarer en overregulering på 22,8 % dersom man legger faktisk deltakelse pr. 1 november 2002 til grunn for 2003-reguleringen. Den lavere overreguleringsgraden skyldes at færre fartøy har deltatt hittil i 2002 enn de som har adgang til å delta. Dersom overreguleringen beregnes på grunnlag av reell deltakelse i 2002 vil minste kvote i hver lengdegruppe i "Finmarkmodellen" måtte justeres for å få en samlet overregulering på 22,8 %.

I det videre er modellene i tabell 5 diskutert. I diskusjonen av modell 1 har vi sammenlignet den foreslåtte kvoten for de ulike lengdegruppene i 2003 med størrelsen på kvoten i 2000 og fisket i 2000. Grunnen til at vi har sammenlignet med 2000 og ikke 2001, er at 2001 var et spesielt år, der flere deltok i fisket enn vanlig.

Modell 1 – Kvotestige

Denne modellen er hovedsakelig basert på kvotestigen for 2002 og reguleringen innenfor fire lengdegruppekvoter.

- **I:** Lengdegruppe 0–9,99 m

I 2000 fisket denne gruppen ca. 1.300 tonn. Gruppen fikk utdelt 4.520 tonn. Fartøy som deltok i kystgruppens fiske ble stoppet 8. desember 2000. Denne gruppen skal i 2003 fiske omtrent 2,5 ganger så mye som de fisket i 2000 (3.157 tonn). Dette innebærer i realiteten et fritt fiske for denne gruppen.

- **II:** Lengdegruppe 10–14,99 m

I 2000 fisket denne gruppen 16.500 tonn. Gruppen fikk utdelt 28.760 tonn. I 2003 vil lengdegruppekvoten være ca. 22.886 tonn.

- **III:** Lengdegruppe 15–20,99 m

Denne gruppen fisket totalt ca. 35.500 tonn i 2000. Gruppen fikk utdelt 56.880 tonn. 22 av 67 fartøy fisket maksimalkvoten sin. I 2003 vil denne gruppen få en lengdegruppekvote på 38.669 tonn.

- **IV:** Lengdegruppe 21-27,5 m

Denne gruppen inneholder svært mange fangsteffektive fartøy. 94 av 161 fartøy fisket maksimalkvoten sin i 2000, og gruppen fisket ca. 188.400 tonn. I 2003 vil denne fartøygruppen få en lengdegruppekvote på ca. 93.121 tonn. Derfor bør man være svært forsiktig med å overregulere denne gruppen.

Som det fremgår av tabellen er kvotene pr. fartøy jevnt økende med fartøylengde innenfor hver lengdegruppekvote, men ikke mellom gruppene. Det minste fartøyet i en lengdegruppe får en mindre kvote enn det største fartøyet i lengdegruppen under. Dette vil nok de berørte kunne oppfatte som urimelig, men det er en nødvendig konsekvens av størrelsen på de fire lengdegruppekvotene når en samtidig skal oppnå en fornuftig grad av overregulering innen de ulike lengdegrupper.

Modell 2 – Flate maksimalkvoter

Her er det vist eksempel på en flat maksimalkvote innenfor hver av de fire lengdegruppene. Overreguleringen er basert på lengdegruppekvotene for 2003, antall fartøy som har rett til å delta i 2002, samt en overregulering som i modell 1.

Modell 3 – Eksisterende regulering (kvotestige)

Denne modellen bygger på eksisterende reguleringsopplegg, uavhengig av eventuelle lengdegruppekvoter. I 2002 ble kvoteenheten bestemt å være 55 tonn, med en overreguleringsgrad på 58,28 %. (Dette tilsvarer en overreguleringsgrad på 11 % dersom man beregner overreguleringen ut fra antall fartøy som faktisk fisket i 2000.)

Konklusjon:

Fiskeridirektøren legger til grunn at næringen ønsker differensierte kvoter innenfor kystfartøygruppen. Dersom en bruker modell 1 vil det minste fartøyet i en lengdegruppe få en mindre kvote enn det største fartøyet i lengdegruppen under. Tilsvarende vil en i modell 2 få maksimalkvoter som er høyere for de mindre fartøyene.

Ressursfordelingsutvalget og Norges Fiskarlag har etter Fiskeridirektørens oppfatning gjort et godt arbeid når det gjelder å foreslå kvotefordeling mellom de forskjellige fartøygruppene. En mener likevel at det kan være grunn til å se nærmere på fordelingen av lengdegruppekvotene i kystfartøygruppen. Fiskeridirektøren vil derfor foreslå at en avventer resultatet av en slik gjennomgang før en på dette punkt eventuelt fastsetter en modell i henhold til Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01.

Med bakgrunn i ovennevnte vil derfor Fiskeridirektøren foreslå at en for 2003 legger til grunn en fordelingsmodell tilsvarende som i 2002, med en samlet overregulering på ca. 60 %.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i kystfartøygruppen reguleres med differensierte maksimalkvoter etter samme stige som i 2002 (modell 3).

Fiskeridirektøren foreslår at kvoteenheten fastsettes med bakgrunn i en overregulering på ca. 60 %. Det gir en kvoteenhet på 45 tonn ut fra en foreløpig gruppekvote for kystflåten på 157.833 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at Fiskeridirektoratet gis hjemmel til å endre kvoteenhetsstørrelsen. Videre foreslår Fiskeridirektøren at kystfartøy som har sildefiske med garn som sitt driftsgrunnlag kan fortsette garnfisket, selv om kystfartøygruppens kvote blir oppfisket.

3.4.1.4 Beregning av kvote ved utskiftning og forlengelse.

Det ble for 2002 innført en "hjemmellengdeordning", der fartøyene får beregnet sin maksimalkvote kvote ut fra fartøyets lengde ført i merkeregisteret senest 31. desember 2001, eller godkjent målebrev datert senest samme dato, mens kvoteavregningen skal skje etter virkelig lengde. En legger til grunn at denne ordningen vil ligge fast.

3.4.1.5 Særskilt turkvotebegrensning for fartøy under 27,50 meter største lengde.

Det vises til drøftelsen av spørsmålet om turkvotebegrensning i sak 21/02 om regulering av fisket sør for 62° N i 2003, pkt. 5.2.8 "Særskilt turkvoteordning for alle kystfartøy i 2003".

Fiskeridirektøren foreslår at det innføres en generell turkvotebegrensning på 150 tonn losset kvantum i kystfartøygruppens fiske etter sild sør for 62° N, norsk vårgytende sild, makrell, lodde, og brisling. Kvantum over kvote inndras med hjemmel i saltvannsfiskelovens § 7 og belastes fartøyets eventuelle gjenstående individuelle kvote.

3.4.1.6 Periodisering og konsumkrav.

I 2002 ble et kvantum på 12.000 tonn overført fra Karmøykassen til det ordinære kystfisket i første halvår. Dette innebærer i realiteten at man har en 41/59 periodisering. I 2001 ble det overført 10.000 tonn til det ordinære kystfisket i første halvår fra kvantumet i Karmøykassen. Dette innebærer at man også i 2001 hadde en 41/59 periodisering. Fiskeridirektøren er av den oppfatning at noe av kvantumet som kan fiskes i Karmøykassen bør legges til det opprinnelige periodiseringskvantumet for første halvår, samtidig som man tar bort kvantumsbegrensningen i Karmøykassen. Dette med bakgrunn i at kvantumet som blir fisket i Karmøykassen er minimalt, samtidig som det har vist seg at 35 % av den norske kvoten blir oppfisket lenge før 30. juni. En slik løsning innebærer også en forenkling av regelverket vi har i dag. For å sikre kontinuitet i leveranser av sild, vil Fiskeridirektøren derfor foreslå å periodisere gruppekvoten slik at 41 % kan fiskes i første halvår.

På grunn av prisforskjellen mellom anvendelse til henholdsvis mel/olje og konsum, og for å skape gode rammebetingelser for konsumindustrien, vil Fiskeridirektøren foreslå at det også i år settes av et kvantum på inntil 100.000 tonn for mulig leveranse til konsum. Når restkvoten for kystgruppen er redusert til 100.000 tonn, kan Fiskeridirektøren iverksette konsumpåbud.

Fiskeridirektøren foreslår at kystfartøygruppens gruppekvote periodiseres, slik at fisket stoppes dersom 41% av gruppekvoten er tatt i løpet av i første halvår 2003.

Fiskeridirektøren foreslår videre at det kan innføres konsumpåbud for fiske i kystfartøygruppen når det gjenstår 100.000 tonn.

Videre kan Fiskeridirektøren endre kvoteenheten, åpne for et oppmalingsfiske e.l. for å sikre at et mulig restkvantum sent på høsten blir oppfisket.

3.4.2 Konesjonspliktige ringnotfartøy.

Som nevnt i punkt 3.4 vil ringnotgruppen få en foreløpig kvote på 206.397 tonn i 2003.

I 2002 ble fartøykvotene fordelt etter følgende fordelingsnøkkel:

1.500 hl	+ 40% av konesjonskapasiteten fra	0	-	4.000 hl
	+ 30% av konesjonskapasiteten fra	4.000	-	6.000 hl
	+ 20% av konesjonskapasiteten fra	6.000	-	10.000 hl
	+ 10% av konesjonskapasiteten over			10.000 hl

Fiskeridirektøren foreslår at konesjonspliktige ringnotfartøy tildeles fartøykvoter etter "universalnøkkelen", på samme måte som i 2002.

3.4.3 Trålere

Som nevnt i punkt 3.4 vil trålgruppen få en foreløpig kvote på 40.470 tonn i 2003.

Basiskvoten for hvert enkelt fartøy ble beregnet etter følgende nøkkel:

50 tonn +	50% av bruttotonnasje fra	0	-	100
	40% av bruttotonnasje fra	101	-	200
	30% av bruttotonnasje fra	201	-	300
	20% av bruttotonnasje fra	301	-	400
	10% av bruttotonnasje fra	401	-	600

Fiskeridirektøren foreslår samme nøkkel for fordeling av fartøyskvoter i trålgruppen for 2003 som for 2002.

Videre foreslås at Fiskeridirektøren fastsetter kvoter for deltakende trålfartøy og at han kan endre disse. Kvotene fastsettes uten vesentlig overregulering, og fisket stoppes når gruppekvoten er beregnet oppfisket.

Trålernes basiskvote har i 2002 vært forankret i bruttotonnasjen i henhold til fartøyets målebrev pr. 31. desember 1998. Fiskeridirektoratet forutsetter at dette ligger fast.

3.4.3.1. Refordeling.

For de deltakende trålfartøy vil det være usikkerhet knyttet til hvor mye hvert enkelt fartøy vil fiske av sin kvote. Fiskeridirektøren vil derfor foreslå tilsvarende refordelingsordning som tidligere år. Refordelingsdatoen er satt til 25. november i 2002. Refordelingsdatoen i 2003 foreslås satt til tidligst mandag 24. november, og gjennomføres slik at refordelingen skjer ved å øke faktoren. Refordelingen foregår etter påmelding, og påmeldingsfristen settes til en uke før eventuell refordelingsdato. Fartøy som ikke er påmeldt innen denne dato kan ikke delta i fisket etter at en eventuell refordeling er gjennomført.

Det foreslås at Fiskeridirektøren kan refordele fartøyskvotene etter 24. november 2003. Eventuell refordeling foretas ved at fartøyenes fartøyskvoter økes. Fartøy som skal delta i fisket på trålgruppens restkvantum melder seg til Fiskeridirektoratet innen 17. november 2003.

3.5 DEN SØRLIGE GRENSEN FOR FISKET ETTER NORSK VÅRGYTENDE SILD

Havforskningsinstituttet foretok høsten 1997 en vurdering av spørsmålet om "Fisket etter norsk vårgytende sild sør for 61° N", der det ble konkludert med at fisket etter norsk vårgytende sild sør for 61°N ikke burde overstige 5% av norsk kvote, og at en burde innføre restriksjoner i bruk av redskap som kunne skade sildeegg som ligger på bunnen.

Spørsmålet ble drøftet i Reguleringsrådets møte i desember 1997, og en har siden regulert fisket sør for 61°N ved at fisket i dette området er blitt forbeholdt kystgruppen innenfor en begrenset kvote tilsvarende 5% av norsk kvote) (24.225 tonn i 2002).

Havforskningsinstituttet har i brev av 10. november 2000 vist til en arbeidsgruppe som har vurdert sildeundersøkelsene i dette område i tidsperioden 1998 - 2000, og arbeidsgruppen har konkludert med at en fortsatt bør ha særskilte beskyttelsestiltak for norsk vårgytende sild

som gyter sør for 61° N. Havforskningsinstituttet har derfor anbefalt at de særskilte reguleringstiltakene til vern av bestanden i dette området som ble innført fra 1998, videreføres for en periode på 3 år fra 2001.

Med en norsk kvote på 404.700 tonn for 2003 vil det tilsi at kystfartøygruppen kan fiske inntil 20.235 tonn (5 % av norsk totalkvote) norsk vårgytende sild sør for 61°N i 2002. Dette kvantumet er tidligere blitt avsatt til et fiske i Karmøykassen. Landet kvantum fra Karmøykassen har i de senere år blitt redusert betydelig, og Fiskeridirektøren foreslår derfor å ta bort den særskilte kvantumsbegrensningen på Karmøykassen.

Fiskeridirektøren foreslår at reguleringene av fisket etter norsk vårgytende sild sør for 61°N i 2002 videreføres i 2003, slik det blir forbudt å fiske norsk vårgytende sild sør for 62°N i statistikkområde IV og i statistikkområde III.

Videre blir det forbud mot fiske hele året i området mellom 62°00' N og 60°30' N fra grunnlinjene og ut til 12 nautiske mil.

I perioden fra 15. februar til og med 30. april blir det forbudt å fiske all sild i området mellom 62° N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr innenfor 12 nautiske mil regnet fra grunnlinjene.

Uten hensyn til forbudene som nevnt ovenfor foreslår en videre at det i perioden fra 1. januar til og med 30. april 2003 likevel skal være tillatt for alle fartøygrupper å fiske norsk vårgytende sild innenfor en linje regnet fra 6 nautiske mil av grunnlinjene i området fra 62° N til 61° N.

Uten hensynet til forbudene foreslår en videre at det i perioden fra 16. februar til og med 30. april 2003 skal være adgang for fartøy i kystfartøygruppen å fiske norsk vårgytende sild innenfor 4 nautiske mil regnet fra grunnlinjene mellom 61°N og en rett linje mellom Lindesnes fyr og Hanstholm fyr. Alle fangster fisket innenfor grunnlinjene i denne perioden skal belastes det enkelte fartøys kvote på norsk vårgytende sild.

Det foreslås at Fiskeridirektoratet kan endre og oppheve disse bestemmelsene, herunder begrense deltakelsen eller sperre områder.

(Se vedlagte kart)

3.5.1 Kontroll.

For å ivareta kontrollhensynet vil Fiskeridirektøren videreføre avgrensningene av fangstområder for norsk vårgytende sild og sild generelt fra 2002. Dette innebærer følgende avgrensninger:

For å redusere faren for feilrapportering foreslår Fiskeridirektøren at det er forbudt å fiske norsk vårgytende sild i statistikkområde IVa i Norges økonomiske sone og i statistikkområde IIIa utenfor 12 mil fra grunnlinjene. I statistikkområde IVa, sør for 61°N, er det videre forbudt å fiske sild (av begge bestander) mellom 12 nautiske mil fra grunnlinjene og 4 nautiske mil fra grunnlinjene. Mellom 62°N og 61°N er det forbudt å fiske sild (av begge bestander) mellom 12 og 6 nautiske mil fra grunnlinjene.

3.6. DAGSTENGNING.

Det har vært registrert liten notsprenging i forbindelse med dagfiske etter sild i 2002.

Med bakgrunn i ovennevnte vil Fiskeridirektøren heller ikke i 2003 foreslå at den tidligere ordningen som en hadde sist i 2000 videreføres, men i stedet foreslå at det i utgangspunktet også i 2003 vil være tillatt å fiske med not om dagen. Dersom det registreres notsprengeing vil en foreslå at Fiskeridirektoratet gis hjemmel til å stoppe alt dagfiske med not. Et forbud mot dagfiske vil da gjelde alle typer nøter, også loddenot og liten sildnot.

Fiskeridirektøren vil foreslå at Fiskeridirektoratet gis fullmakt til å stoppe alt fiske etter norsk vårgytende sild på dagtid for fartøy i ringnotgruppen, dersom hensynet til et forsvarlig fisket krever det.

3.7. SPERRING AV OMRÅDER OG REGULERT INNSEILING

I forbindelse med en eventuell overvintring i fjordene i Nordland fylke kan faren for notsprengeing grunnet store sildestimer/tetthet være overhengende. For å redusere faren for neddreping under avvikling av fisket vil det være nødvendig med nøye kontroll.

I likhet med i 2002 foreslår Fiskeridirektøren at overvintningsområdene i Nordland fylke blir sperret om vinteren og påfølgende høst i 2003.

Videre foreslår Fiskeridirektøren at Fiskeridirektoratet kan tillate puljevis innseiling i deler av overvintningsområdet og forøvrig sette vilkår for utøvelsen av fiske i området, herunder vilkår om inspektør om bord.

3.8. ÅPNINGSTIDER M.V.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter norsk vårgytende sild åpnes 1. januar 2003.

Fiskeridirektøren kan stoppe fisket når periode-, gruppe-, eller totalkvoten er beregnet oppfisket selv om det enkelte fartøy ikke har fisket fartøy- eller maksimalkvoten.

3.9. GODKJENNINGSORDNINGEN.

Det har også i fisket etter norsk vårgytende sild vært henvendelser til Fiskeridirektoratet om at det skrives sluttседler på fartøy som ikke er egnet og utstyrt for fiske. I forbindelse med at deltakelsen i fisket nå er lukket, tar Fiskeridirektoratet også i 2003 sikte på å gjennomføre en utvidet kontroll og godkjenningssordning for kystfartøyene. Dette som ledd i arbeidet med å få slettet fartøy i våre registre som ikke er egnet og utstyrt for fisket, men også som en kvalitetssikring av de opplysninger som ligger i våre registre i dag.

I denne sammenheng kan det ikke påregnes løsninger som gir tilbakevirkende kraft i form av inndragning, men eiere av fartøy som viser seg å ha deltatt i strid med regelverket kan påregne å få slettet kvalifiseringsår i henhold til aktivitetskravet. Dette kan i verste fall innebære at en ikke får adgang til å delta i fisket i 2003.

Spørsmålet om godkjenningssordningen er ellers behandlet i deltakerforskriften som har vært ute på høring.

3.10. SAMFISKE.

Det har vært få problemer med avvikling av samfiske i 2002. Også regelen om at man må ha minst 50 % igjen av kvoten for å kunne påbegynne samfiske har blitt håndhevet på en uproblematisk måte.

Det foreslås at bestemmelsene om samfiske videreføres i 2003.

3.11 OVERFØRING AV FANGST.

Fiskeridirektøren foreslår at en har samme ordning for overføring av fangst i 2003 som i 2002. Når det gis tillatelse til overføring skal det fortrinnsvis gis tillatelse til overføring til fartøy som fisker med tilsvarende redskap.

3.12 LEIEFARTØY

Det er forbudt å overføre kvote fra et fartøy til et annet.

Det har likevel de tre siste år vært adgang til å dispensere fra forbudet mot å benytte leiefartøy når forlis eller havari medfører vesentlig driftsavbrudd.

Denne dispensasjonsadgangen har vært praktisert strengt, slik at blant annet en rekke søknader om leiefartøy knyttet til motorhavari har blitt avslått.

Spørsmål om leiefartøy er ellers behandlet i deltakerforskriften.

3.13 PARTRÅL .

Begrepet partrål har vært definert ganske fritt med basis i at det er snakk om to fartøyer som håndterer et trålredskap. Partråling er beskrevet i diverse fora som at det er to fartøyer som drar en trål hvor hvert fartøy har om bord wire(r) som kun er festet til en side av trålredskapen. Videre benyttes det ikke tråldører for å holde åpning på trålen, men man bestemmer trålens åpning ved å øke eller minske avstanden mellom fartøyene under tråling. Defineringen av partrål som driftsform i norsk fiskeriforvaltning har ikke vært nærmere presisert i regelverket. I den senere tid har det blitt påvist ved noen anledninger at noen i næringen definerte begrepet partrål etter behov. Det en oppdaget var at det blant annet ble benyttet et fartøy (hjelpfartøy) til å slepe et annet for å øke drakraften til det fartøyet som dro trålen. Det ble også påvist at et fartøy tilsynelatende bare hang fast i trålwirene til det andre fartøyet uten å fysisk være til hjelp med å dra trålen. I begge forannevnte tilfeller ble metodene som ble brukt definert av de involverte parter som partrål. Som en ytterligere presisering vil Fiskeridirektoratet definere hva som skal ligge til grunn for at to fartøyer skal kunne definere sin fiskeriaktivitet som fiske med partrål. En slik presisering vil kunne være at det kun skal være trålwire(r) om bord i hver båt som kun er festet til en side av trålredskapen under fiske, samt at det ikke skal benyttes tråldører/ trålbrett.

Bestemmelsen om partåling gjør unntak fra hovedregelen om at hvert fartøy skal fiske og levere sin egen fangst, og er begrunnet blant annet ut fra hensynet til kvalitet og forsvarlig fangsting. Ofte vil utgangspunktet være at to mindre trålfartøyer som hver for seg ikke er i stand til å drive sildefiske med trål, sammen får den nødvendige motorkraft til å kunne utøve et forsvarlig trålfiske. De senere år har fiskeriforvaltningen registrert en del arrangementer hvor partålingen synes å ha andre motiver. Noen mindre fartøyer driver partråling med vesentlig større fartøyer, og i enkelte tilfeller har de større fartøyene oppfisket kvoten sin slik at fangsten som gjøres i helhet går til det mindre fartøyet. Dette er kritisert fra en rekke aktører

ettersom det oppleves som om det større fartøyet utelukkende driver et fiske for det mindre fartøyet.

Som en følge av dette ble det den 21. oktober 2002 tatt inn en bestemmelse i forskriften som regulerer fiske etter norsk vårgytende sild, hvor det ble fastsatt at fangst som tas i forbindelse med partråling må deles med minimum 20 % av fangsten per levering til det ene fartøyet.

Fiskeridirektøren foreslår at reguleringene, som ble innført i 1999 og senere videreført med presisering i 2002 videreføres også i 2003.

Fiskeridirektøren foreslår at definisjonen av partråling som er nevnt overfor legges til grunn i fisket etter norsk vårgytende sild.

Fiskeridirektøren foreslår at denne bestemmelsen også legges til grunn i 2003, slik at sildefangster deles med minimum 20 % av fangsten per levering til det ene fartøyet.

3.14 BIFANGST.

I mai 2000 ble det avholdt et møte i Fiskeridirektoratet hvor blant annet Norges Fiskarlag, Nordland Fylkesfiskarlag og Sør-Norges Trålarlag var representert, der særlig innblandingsproblematikken i forbindelse med trålnes fiske etter sild i Vestfjorden ble diskutert. Det ble i den sammenheng særlig satt fokus på tauetid og nødvendigheten av å tråle på allerede lokaliserte sildestimer. Til tross for at det er iverksatt en del tiltak for å få redusert innblandingsproblemen, registreres det ennå mange tilfeller med innblanding av sei og torsk i trålgruppens fiske etter sild i Vestfjorden. Innblanding av sei og torsk i dette fisket er forbudt, og det er derfor et fortsatt behov for streng overvåkning og kontroll med dette fiske. Fiskeridirektoratet legger til grunn at en smidig praktisering av regelverket og dispensasjonsadgangen, gjør at fisket kan gjennomføres på en hensiktsmessig måte, men legger til grunn at det igjen kan bli aktuelt å stoppe eller legge begrensninger på fisket, dersom innblandingsproblemet blir for stort.

Det ble dessuten avholdt et møte i oktober 2002 i en arbeidsgruppe sammensatt av aktører fra næringen og Fiskeridirektoratet. Arbeidsgruppen drøftet særskilt hvilke områder i Vestfjorden som bør stenges for tråling av sild i hele eller deler av sesongen. I tillegg vurderte arbeidsgruppen hvor stor innblanding av sei som kan aksepteres i de enkelte fangstene før ytterligere stenging av felt må vurderes. Arbeidsgruppens omforente forslag var at fjordsystemet øst for 16°Ø burde stenges for trålfiske etter norsk vårgytende sild. Fiskeridirektoratet kan vurdere å flytte denne grensen vestover dersom innblandingen av sei overstiger 500 kg. pr. trålhal. En presiserer at denne grensen er satt utelukkende for å indikere når innblandingen av sei i sildefangstene er så stor at Fiskeridirektoratet bør vurdere å stenge større deler av fjordsystemet for tråling etter sild.

Fiskeridirektøren foreslår at Fiskeridirektoratet kan fastsette nærmere bestemmelser om gjennomføring og kontroll for å forebygge problemene med uønsket bifangst.

Fiskeridirektøren foreslår at fjordsystemet øst for 16°Ø stenges for trålfiske etter norsk vårgytende sild. Fiskeridirektoratet kan vurdere å flytte denne grensen vestover dersom innblandingen av sei overstiger 500 kg. pr. trålhal.

3.15 AGNFISKE.

Som tidligere år vil vi foreslå at det blir tillatt å drive fiske etter norsk vårgytende sild til agn. Slik fangst kan imidlertid ikke omsettes, og må begrenses til eget behov for agn.

Vi legger til grunn at også fartøy som ellers ikke har adgang til å delta i det ordinær fiske vil kunne fiske sild til eget behov for agn. Slik agnfiske må kunne foregå også etter at totalkvoten, gruppekvoten, eller periodekvoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektøren foreslå at det blir tillatt å fiske sild til eget behov for agn.